

190 éve született Petőfi Sándor

2013 január 02. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Százkilencven éve, 1823. január 1-jén született Petőfi Sándor költő, a magyar költészet legismertebb alakja. Németh G. Béla így írt róla: "az istenek magyar kedvence. Mindent megkapott, hogy nagy költő lehessen: tehetséget, történelmet, sorsot."

Huszonhat évet élt, s világirodalmi rangú s méretű életmű maradt utána, mely korfordulót jelentett nemzete irodalmában."

Szülei a Felvidékről származtak, édesapja, Petrovics István mészárosmester, édesanyja, Hrúz Mária mosónő és cseléd volt. Bár Petőfi Kiskőrösön született (egyek források szerint 1822. december 31-én), szülővárosának gyermekkorra színterét, Kiskunfélegyházát vallotta. Ötévesen kezdte tanulmányait, több település összesen kilenc iskolájában tanult változó eredménnyel, szépírásból, a magyar, a latin és a német nyelvből, rajzból azonban mindenütt kitűnt. Kamaszként a színház börtönébe került, 1844-ig volt vándorszínész a Dunántúlon, statisztá a Pesti Magyar Színházban, fellépett Kecskeméten, Debrecenben és az Érmelléken. Közben katonáskodott is Sopronban, Grazban és Zágrábban, de gyenge egészsége miatt leszerelték.

1841-42-ben a pápai kollégiumban tanult, itt lett életre szóló barátja Jókai Mór, innen küldte el első verseit Bajza Józsefhez, az Athenaeum szerkesztőjéhez. E folyóiratban jelent meg 1842-ben *A borozó* című költeménye, Petrovics Sándor aláírással, Petőfié csak néhány hónap múltán, a *Hazámban* című versével vált. A nyomortól legtöbbször a barátok, ismerősök mentették meg, élt másolásból, francia és angol fordításokból. 1844-ben Vörösmarty támogatva versei megjelenését, és ajánlotta be a Pesti Divatlaphoz is, amelynek Petőfi segédszerkesztője lett.

1844-ben jelent meg a romantikus hőseposzt parodizáló *A helység kalapácsa*, 1845-ben a *János vitéz*, az új népi hőst megteremtő verses meséje. 1845-46-ban rövid válságidőszak következett be életében: szerelmi csalódások érték, a konzervatív kritika támadta, megélhetési nehézségei voltak. Mindez költészetének elkomorodását hozta, erre utal *Felhők* ciklusa, *A hóhér kötele* című regénye, valamint a *Tigris és hiéna* című drámája.

1846-ban megismerte Szendrey Júliát, és bár Júlia apja nem nézte jó szemmel leánya választottját, a fiatalok 1847 szeptemberében összeházasodtak. E viszontagságos, szenvedélyes szerelem és a boldog házasság lett ihletője legszebb szerelmi lírájának, amelynek legnépszerűbb darabjai a *Szeptember végén*, *a Minek nevezzelek?*, *a Reszket a bokr, mert...* című költeményei.

Az 1847-es esztendő az Arany Jánossal kötött szoros barátság és az *Összes Költeményei* megjelenésének éve volt. Az 1848-ban Európán végigsöprő forradalmi hullám, amely márciusban Pestet és Budát is elérte, a szabadság, a függetlenség, a demokrácia és az egyenlőség eszméit magáénak valló Petőfit is magával ragadta, megszületett a *Nemzeti dal*, amelyet a liberálisok és radikálisok is programversként fogadtak.

Politikusként azonban Petőfi nem vált be, radikalizmusa miatt elszigetelődött, és a szabadszállási

képviselőválasztáson is elbukott. Az értetlenség, az elzárkózás miatti keserűsége *Az apostol* című önéletrajzi ihletésű elbeszélő költeményében jelent meg. 1848 októberétől katonáskodott, százados, majd 1849 májusától főrnagy volt. Közben 1848 decemberében megszületett Zoltán fia. 1849 januárjától Bem seregében szolgált Erdélyben, a július 31-i segesvári ütközetben esett el, halálának pontos körülményei máig nem tisztázottak.

Petőfi a nép nyelvét emelte be a magyar költészetbe, közérthetően, egyszerűen szólt mindenkihez, a formai tökélynél fontosabbnak tartotta mondandójának, gondolatainak hiteles megfogalmazását. Műveiből számtalan feldolgozás készült, élete filmek, regények, színművek ihletésévé vált, emlékét, nevét számos közintézmény őrzi, szobra áll több magyarországi városon kívül Pozsonyban, Marosvásárhelyen, Ungváron, valamint Pekingben és Sanghajban is.

MTI

Ajánló